

Zaaknummer : CBHO 2016/131
Rechter(s) : mrs. Scholten – Hinloopen, Van der Spoel en Hoogvliet.
Datum uitspraak : 21 december 2016
Partijen : appellante en CBE Hogeschool Utrecht
Trefwoorden : advies studentendecaan
afstudeertraject
beoordelingsnormen
beroepschrift
bezwaarmogelijkheid
bezwaarschrift
chronische ziekte
extra herkansing
functiebeperking
herkansing
kennen en kunnen
Loket Rechtsbescherming
onderzoeksopdracht
passend en noodzakelijk
praktijkopdracht
reguliere procedure
studentendecaan
verlenging
voorziening
zorgvuldigheidsbeginsel

Artikelen : WHW: artikel 7.13, eerste lid
Awb: artikel 8:72, derde lid, aanhef en onder b
Onderwijs- en Examenregeling HU2014-2015 bacheloropleidingen:
artikel 34
Onderwijs- en Examenregeling HU2014-2015 bacheloropleidingen:
artikel 39
Onderwijs- en Examenregeling HU2014-2015 bacheloropleidingen:
artikel 45

Uitspraak : Gegrond /rechtsgevolgen in stand gelaten

Hoofdoverwegingen : 2.4.2. De OER staat toe dat studenten voorafgaand aan de beroepsprocedure bij het college van beroep voor de examens een bezwaarprocedure bij de examencommissie volgen. Daarvoor biedt de Wet op het hoger onderwijs en wetenschappelijk onderzoek (hierna: de WHW) geen grond. Gelet op de voorgeschreven poging tot een minnelijke schikking heeft een dergelijke bezwaarprocedure ook geen toegevoegde waarde, terwijl de extra procedure voor studenten vertragend werkt en mogelijk problemen met termijnen oplevert. De omstandigheid dat de bezwaarfase optioneel is verdraagt zich evenmin met het systeem van de WHW. Verweerder heeft niet onderkend dat voormelde in de OER voorziene bezwaarmogelijkheid in strijd is met de WHW en heeft derhalve ten onrechte nagelaten de door de examencommissie genomen beslissing op bezwaar van 11 mei 2016, beslissend op het door appellante daartegen ingestelde administratief beroep, om die reden te vernietigen. In aansluiting daarop had verweerder het administratief beroep moeten beschouwen als te zijn gericht tegen de beslissing van de examencommissie van 11 april 2016.

[...]

2.6.1. Verweerder heeft ter zitting van het College toegelicht dat artikel 34, zevende lid, van de OER ziet op reguliere tentamens en niet op het afstudeertraject. Voor het afleggen van een bepaald vak kan met toepassing van deze bepaling een extra tentamenkans worden geboden. Appellante beoogt met haar verzoek evenwel niet opnieuw een afstudeertraject met een nieuw scriptieonderwerp en onderzoek in te gaan, maar wil verlenging van de tijd waarbinnen het afstudeertraject moet zijn afgerond. Dat dit verzoek niet past binnen de in art. 34, zevende lid, van de OER gegeven mogelijkheid acht het College een juiste toepassing van dat artikel. Verweerder heeft het verzoek van appellante dan ook terecht aangemerkt als

een verzoek om een voorziening als bedoeld in artikel 39 van de OER.

Het College is voorts van oordeel dat verweerder terecht heeft geoordeeld dat de examencommissie het verzoek heeft kunnen afwijzen. Daartoe wordt overwogen dat appellante onvoldoende heeft aangetoond dat het verstrekken van een voorziening passend en noodzakelijk is. In dat verband is van belang dat niet is aangetoond dat de problemen die appellante heeft ondervonden bij het schrijven van haar scriptie voortkomen uit haar dyslexie. Die problemen zijn veeleer inhoudelijk van aard. Nog daargelaten dat zich bij de aan het College overgelegde stukken geen ondersteunend advies van de studentendecaan bevindt, dient verweerder een eigen afweging te maken. Voorts is het College van oordeel dat, nog afgezien van het feit dat appellante niet voorafgaand aan het afstudeertraject om een voorziening heeft verzocht, in de onderhavige situatie aan appellante voldoende tijd is gegeven om haar afstudeertraject in de daarvoor beschikbare tijd af te ronden. Verweerder heeft zich in dat verband op het standpunt mogen stellen dat een verlenging van de beschikbare tijd ertoe leidt dat de kwaliteit van het afstudeertraject onvoldoende kan worden geborgd. Het betoog faalt.

Uitspraak in de zaak tussen:

[naam], wonende te [woonplaats], appellant,

en

het college van beroep voor de examens van de Hogeschool Utrecht, verweerder.

1. Procesverloop

Bij beslissing van 11 april 2016 heeft de examencommissie Instituut Business Administration het verzoek van appellante om haar een extra herkansing voor het afstudeertraject te geven, afgewezen.

Bij beslissing van 11 mei 2016 heeft de examencommissie Instituut Business Administration het door appellante daartegen gemaakte bezwaar ongegrond verklaard.

Bij beslissing van 4 juli 2016 heeft verweerder het tegen de beslissing van 11 mei 2016 ingestelde administratief beroep ongegrond verklaard.

Tegen deze beslissing heeft appellante beroep bij het College ingesteld.

Verweerder heeft een verweerschrift ingediend.

Het College heeft de zaak ter zitting behandeld op 3 november 2016, waar appellante, bijgestaan door mr. K. van der Heijden, advocaat te Middelburg, en verweerder, vertegenwoordigd door mr. A.C. Stam, werkzaam bij de hogeschool, zijn verschenen.

2. Overwegingen

2.1. Appellante volgt de studie Bedrijfskunde MER aan de Hogeschool Utrecht. Zij is in blok D van het collegejaar 2014-2015 gestart met het afstudeertraject, inhoudende dat zij een scriptie moet schrijven. Zij had in blok A van het collegejaar 2015-2016 een eerste kans het traject af te ronden en had in Blok B het afstudeertraject eventueel kunnen herkansen. Appellante heeft van de eerste mogelijkheid geen gebruik gemaakt. Zij heeft haar scriptie aan het einde van Blok B ingeleverd. Deze is beoordeeld met een 4,0. Appellante heeft daarom de examencommissie verzocht om een extra herkansing voor het afstudeertraject, inhoudende dat zij haar scriptie mag inleveren in periode D. Aan dat verzoek heeft zij ten grondslag gelegd dat zij lijdt aan dyslexie hetgeen voor haar ernstige belemmeringen met zich brengt. Hierdoor kost het haar meer tijd en moeite om schriftelijke stukken op te stellen. Zo had zij moeite met de aanpassing van de praktijkopdracht naar een onderzoeksopdracht en met het verwerken van de feedback, omdat zij structuur miste.

2.2. Verweerder heeft bij beslissing van 4 juli 2016 overwogen dat de examencommissie in redelijkheid het verzoek van appellante heeft kunnen afwijzen. Volgens verweerder dient het verzoek van appellante, nu zij zich beroept op een functiebeperking, in het kader te worden geplaatst van de vraag of zij voor een voorziening als bedoeld in artikel 39 van de Onderwijs- en Examenregeling HU2014-2015 bacheloropleidingen (hierna: OER) in aanmerking komt. Hiervoor is allereerst vereist dat wordt aangetoond dat de gevraagde voorziening passend en noodzakelijk is. Is dat het geval, dan dient te worden beoordeeld of toekenning van de voorziening niet tot aantasting van de beoordelingsnormen leidt. Het feit dat appellante haar verzoek niet via de reguliere procedure heeft ingediend omdat zij geen advies van een studentendecaan heeft overgelegd, heeft tot gevolg dat het aan haar is om de noodzaak van een voorziening aan te tonen. Volgens verweerder is appellante daar onvoldoende in geslaagd. Het aanpassen van de praktijkopdracht naar een onderzoeksopdracht is een inhoudelijk vraagstuk waar appellante moeite mee had en dat niet wordt beïnvloed door de dyslexie. Ten aanzien van de problemen met het structureren is evenmin gebleken dat dit verband houdt met de dyslexie. Nu de door appellante gevraagde voorziening op grond van haar beperking niet noodzakelijk is, wordt niet toegekomen aan de vraag of toekenning van de voorziening tot aantasting van de beoordelingsnormen leidt. Ten overvloede heeft verweerder hierover het standpunt ingenomen dat een voorziening er niet toe mag leiden dat het niet meer mogelijk is het kennen en kunnen van de student te toetsen. In het geval van appellante kan de vraag worden gesteld of de competenties die op het HBO-niveau worden geëist dezelfde blijven als de tijd voor het afstudeertraject wordt verlengd, aldus verweerder.

2.3. Appellante betoogt dat de beslissing van verweerder in strijd met het zorgvuldigheidsbeginsel als bedoeld in artikel 3:2 van de Algemene wet bestuursrecht tot stand is gekomen. Daartoe voert zij allereerst aan dat zij heeft verzocht om een tentamenkans als bedoeld in artikel 34, zevende lid, van de OER. Voorts voert zij aan dat, voor zover het verzoek moet worden aangemerkt als een verzoek om een voorziening als bedoeld in artikel 39 van de OER, verweerder ten onrechte heeft overwogen dat het aan haar is om de noodzaak van een voorziening aan te tonen. Zij wijst erop dat haar verzoek, anders dan waarvan verweerder is uitgegaan, wordt ondersteund door de studentendecaan. Hiermee is voldoende aangetoond dat de toekenning van de voorziening passend en noodzakelijk is. Bovendien heeft zij wel degelijk aangetoond dat de ontstane problemen door dyslexie zijn veroorzaakt. Appellante verwijst in dat verband naar het rapport van de orthopedagoog van de Hogeschool Utrecht van 29 april 2014. Verweerder is volgens haar ten onrechte voorbij gegaan aan de inhoud van dat rapport. Appellante voert voorts aan dat de gevraagde voorziening niet leidt tot aantasting van de beoordelingsnormen, aangezien zij haar afstudeerscriptie overeenkomstig het advies van de examinatoren op 29 mei 2016, en derhalve tijdig, heeft ingediend.

2.4. Het College stelt vast dat appellante tegen de afwijzing van haar verzoek bezwaar heeft gemaakt en vervolgens administratief beroep heeft ingesteld tegen de beslissing op bezwaar.

2.4.1. Ingevolge artikel 45, eerste lid, van de OER kan de student tegen een door de examiner of examencommissie genomen besluit met rechtsgevolg, dan wel het achterwege blijven van een dergelijk besluit, een bezwaarschrift indienen bij het facultair Loket Rechtsbescherming, of rechtstreeks een bezwaarschrift indienen bij de examencommissie conform de in dit artikel beschreven procedure. De student kan desgewenst ook binnen een termijn van 6 weken in beroep gaan tegen het besluit conform de in hoofdstuk 9 van het Reglement Rechtsbescherming Studenten beschreven procedure.

Ingevolge het veertiende lid kan de student tegen een besluit op bezwaar als bedoeld in het elfde lid binnen 6 weken na dagtekening beroep instellen bij het college van beroep voor de examens of de Geschillenadviescommissie door het indienen van een beroepschrift bij het HU-Loket Rechtsbescherming Studenten, een en ander conform de procedures als beschreven in het Reglement Rechtsbescherming Studenten.

2.4.2. De OER staat toe dat studenten voorafgaand aan de beroepsprocedure bij het college van beroep voor de examens een bezwaarprocedure bij de examencommissie volgen. Daarvoor biedt de Wet op het hoger onderwijs en wetenschappelijk onderzoek (hierna: de WHW) geen grond. Gelet op de voorgeschreven poging tot een minnelijke schikking heeft een dergelijke bezwaarprocedure ook geen toegevoegde waarde, terwijl de extra procedure voor studenten vertragend werkt en mogelijk problemen met termijnen oplevert. De omstandigheid dat de bezwaarfase optioneel is verdraagt zich evenmin met het systeem van de WHW.

Verweerder heeft niet onderkend dat voormelde in de OER voorziene bezwaarmogelijkheid in strijd is met de WHW en heeft derhalve ten onrechte nagelaten de door de examencommissie genomen beslissing op bezwaar van 11 mei 2016, beslissend op het door appellante daartegen ingestelde administratief beroep, om die reden te vernietigen. In aansluiting daarop had

verweerder het administratief beroep moeten beschouwen als te zijn gericht tegen de beslissing van de examencommissie van 11 april 2016.

2.5. Het beroep is reeds hierom gegrond. De beslissing van verweerder dient daarom te worden vernietigd. Het College ziet uit oogpunt van finale geschilbeslechting aanleiding om te onderzoeken of het met toepassing van artikel 8:72, derde lid, aanhef en onder b, van de Algemene wet bestuursrecht (hierna: Awb) zelf in de zaak kan voorzien.

2.6. Ingevolge artikel 7.13, eerste lid, van de WHW stelt het instellingsbestuur voor elke door de instelling aangeboden opleiding of groep van opleidingen een onderwijs- en examenregeling vast.

Ingevolge het tweede lid, aanhef en onder m, worden in de onderwijs- en examenregeling, onverminderd het overigens in deze wet terzake bepaalde, per opleiding of groep van opleidingen de geldende procedures en rechten en plichten vastgelegd met betrekking tot het onderwijs en de examens. Daaronder wordt ten minste begrepen de wijze waarop lichamelijk of zintuiglijk gehandicapte studenten redelijkerwijs in de gelegenheid worden gesteld de tentamens af te leggen.

Ingevolge artikel 34, zevende lid, van de OER kan de examencommissie tevens een extra tentamenkans toekennen indien;

- a. de student ten minste al eenmaal heeft deelgenomen aan het tentamen; én
- b. er een studievertraging of afstudeervertraging van ten minste 3 maanden dreigt te ontstaan.

De examencommissie kan binnen deze kaders eventueel nader beleid vaststellen dat wordt opgenomen in de studiegids.

Ingevolge artikel 39, eerste lid heeft een student met een functiebeperking en/of chronische ziekte naar redelijkheid recht op passende voorzieningen bij het volgen van onderwijs en het afleggen van tentamens en examens. De studentendecaan kan de student hier begeleiding bij bieden.

Ingevolge het tweede lid kan de desbetreffende student de examencommissie verzoeken een voorziening te treffen ten aanzien van het in het vorige lid gestelde. Een verzoek dient schriftelijk, met redenen omkleed en zo mogelijk van bewijsstukken voorzien, bij de examencommissie te worden ingediend.

2.6.1. Verweerder heeft ter zitting van het College toegelicht dat artikel 34, zevende lid, van de OER ziet op reguliere tentamens en niet op het afstudeertraject. Voor het afleggen van een bepaald vak kan met toepassing van deze bepaling een extra tentamenkans worden geboden. Appellante beoogt met haar verzoek evenwel niet opnieuw een afstudeertraject met een nieuw scriptieonderwerp en onderzoek in te gaan, maar wil verlenging van de tijd waarbinnen het afstudeertraject moet zijn afgerond. Dat dit verzoek niet past binnen de in art. 34, zevende lid, van de OER gegeven mogelijkheid acht het College een juiste toepassing van dat artikel. Verweerder heeft het verzoek van appellante dan ook terecht aangemerkt als een verzoek om een voorziening als bedoeld in artikel 39 van de OER.

Het College is voorts van oordeel dat verweerder terecht heeft geoordeeld dat de examencommissie het verzoek heeft kunnen afwijzen. Daartoe wordt overwogen dat appellante onvoldoende heeft aangetoond dat het verstrekken van een voorziening passend en noodzakelijk is. In dat verband is van belang dat niet is aangetoond dat de problemen die appellante heeft ondervonden bij het schrijven van haar scriptie voortkomen uit haar dyslexie. Die problemen zijn veeleer inhoudelijk van aard. Nog daargelaten dat zich bij de aan het College overgelegde stukken geen ondersteunend advies van de studentendecaan bevindt, dient verweerder een eigen afweging te maken. Voorts is het College van oordeel dat, nog afgezien van het feit dat appellante niet voorafgaand aan het afstudeertraject om een voorziening heeft verzocht, in de onderhavige situatie aan appellante voldoende tijd is gegeven om haar afstudeertraject in de daarvoor beschikbare tijd af te ronden. Verweerder heeft zich in dat verband op het standpunt mogen stellen dat een verlenging van de beschikbare tijd ertoe leidt dat de kwaliteit van het afstudeertraject onvoldoende kan worden geborgd.

Het betoog faalt.

2.7. De conclusie is dat het beroep gegrond moet worden verklaard. De beslissing van verweerder van 4 juli 2016 dient te worden vernietigd. Het College zal voorts zelf in de zaak voorzien als bedoeld in artikel 8:72, derde lid, aanhef en onder b van de Awb op de hierna aan te geven wijze. Dit betekent dat de beslissing van de examencommissie van 11 mei 2016 wordt vernietigd en dat de beslissing van de examencommissie van 11 april 2016 tot afwijzing van het verzoek van appellante in stand blijft.

2.8. Verweerder dient op na te melden wijze in de proceskosten te worden veroordeeld.

3. Beslissing

Het College

Rechtsdoende:

- I. verklaart het beroep gegrond;
- II. vernietigt de beslissing van het college van beroep voor de examens van de Hogeschool Utrecht van 4 juli 2016, kenmerk CBE/2016-0127;
- III. verklaart het bij het college van beroep voor de examens van de Hogeschool Utrecht ingestelde administratief beroep voor zover gericht tegen de beslissing van de examencommissie Instituut Business Administration van de Hogeschool Utrecht van 11 mei 2006 gegrond;
- IV. vernietigt de beslissing van de examencommissie Instituut Business Administration van de Hogeschool Utrecht van 11 mei 2016;
- V. verklaart het bij college van beroep voor de examens van de Hogeschool Utrecht ingestelde administratief beroep voor zover gericht tegen beslissing van de examencommissie Instituut Business Administration van 11 april 2016 ongegrond;
- VI. bepaalt dat deze uitspraak in de plaats treedt van de vernietigde beslissing van 4 juli 2016;
- VII. veroordeelt het College van beroep voor de examens van de Hogeschool Utrecht tot vergoeding aan appellante van bij haar in verband met de behandeling van het beroep opgekomen proceskosten tot een bedrag van € 992,00 (zegge: negenhonderdtweënnegentig euro), geheel toe te rekenen aan door een derde beroepsmatig verleende rechtsbijstand;
- VIII. gelast dat het College van beroep voor de examens van de Hogeschool Utrecht aan appellante het door haar betaalde griffierecht ten bedrage van € 46,00 (zegge: zesenvertig euro) vergoedt.